

бѣднитѣ да изработватъ аби и шаеци, съ които търгувалъ въ Цариградъ и Кримъ. Кога билъ на 7 години, малкиятъ Мина постѣпилъ въ училище, дѣто показалъ особно усърдие. По онова врѣме въ Сливенъ кибритътъ още не билъ извѣстенъ, та поради това х. Мина всѣка вечеръ оставялъ до леглото си кремъкъ, огниво, праханъ и кжсъ сѣра, та сутринъ, щомъ пропѣятъ пѣтлитѣ, събуждалъ се, запалвалъ праханъта, поставялъ я до сѣрата и отъ образуванія пламъкъ запалвалъ лоената свѣщъ. Набързо се обличалъ, омивалъ и сѣдалъ съ книга въ ржка на работа, до като домашнитѣ му още спѣли. На годишнитѣ изпити х. Мина билъ единъ отъ първитѣ ученици, той изучилъ добръ „наустницата“ и „псалтирьтъ“. По онова врѣме въ Сливенъ се връща Добри Чинтуловъ, извѣстниятъ поетъ, и става учителъ въ класното училище, едноврѣменно съ Н. Михайловски и Иванъ Добровски. Отъ достойнитѣ свои учители Мина почерпалъ не само наука, — тѣ му вдъхнали и патриотични чувства, научили го да бже българинъ и да обича отечеството си. Чинтуловъ му повлиялъ да се запознае съ руския езикъ, а елинистътъ Яни Сотировъ му вдъхналъ обичъ къмъ гръцкия езикъ, съ който х. Мина по послѣ добръ си служелъ. Още въ училището, по свидѣтелството на съученици, х. Мина изпъквалъ всрѣдъ другаритѣ си като извънредно старателенъ и талантливъ: и наймжчната материя той лесно усвоявалъ. Прѣзъ 1856 год. х. Мина трѣбвало да се прости съ училището, слѣдъ като свършилъ цѣлия му курсъ — IV класъ. И при това малко образование, което могло да му даде тогавашното училище въ Сливенъ, х. Мина все пакъ станалъ извѣстенъ като краснописецъ и математикъ, като талантливъ ученикъ, който значително проникналъ и усвоилъ руския и гръцкия езикъ. Поради това сливенскиятъ търговецъ Александрия Бѣлчевъ, въ съдружие съ х. Тодоръ Козаровъ, го по-